

16. 7. 2001

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Kolizní problematika nekalé soutěže na Internetu I.

Následující dva články, jak již z nadpisu vyplývá, navazují na pojednání na toto téma, které mělo za cíl přiblížit obecné otázky zkoumané problematiky. Nyní se zaměříme na tuto materii z pohledu celosvětové sítě Internet. Internet totiž vnáší do oblasti nekalé soutěže řadu právních problémů, které je třeba řešit. V první části bude provedena stručná analýza registrace doménových jmen v mezinárodním měřítku včetně obecných otázek určování rozhodného právního řádu a v druhé bude obsažen nástin řešení praktických situací, které se týkají nekalé soutěže v prostředí sítě Internet.

Následující dva články, jak již z nadpisu vyplývá, navazují na pojednání na toto téma, které mělo za cíl přiblížit obecné otázky zkoumané problematiky. Nyní se zaměříme na tuto materii z pohledu celosvětové sítě Internet. Internet totiž vnáší do oblasti nekalé soutěže řadu právních problémů, které je třeba řešit. V první části bude provedena stručná analýza registrace doménových jmen v mezinárodním měřítku včetně obecných otázek určování rozhodného právního řádu a v druhé bude obsažen nástin řešení praktických situací, které se týkají nekalé soutěže v prostředí sítě Internet.

Je již všeobecně známo, že internet nemá jednoho konkrétního vlastníka, avšak např. jednotlivé servery připojené k síti internet už samozřejmě svého jedinečného vlastníka (provozovatele) mají. Vlastníci (ať už fyzické nebo právnické osoby) těchto počítačů mohou nabízet na internetu své výrobky a služby, uveřejňovat informace rozličného druhu, ale v neposlední řadě také odpovídají za obsah, který je jejich prostřednictvím na internetu prezentován.

Pro pochopení úvah o rozhodném právním řádu je nejprve nutné, abychom se stručně seznámili s problematikou registrace doménových jmen v mezinárodním měřítku. Definice doménového jména viz Charvát, R.: Vztah mezi ochranou doménového jména na Internetu a obchodní firmou, epravo.cz. (9.3.2001)

Rozlišujeme domény vrcholové úrovně (top level domain), které mohou být buď národní (např. .cz, .uk, .fr) nebo generické (např. .com, .org, .edu - viz níže), druhé úrovně (second level domain - zejména obchodní jména firem, názvy institucí, např. muni.cz, názvy jejich produktů a služeb, ochranné známky atp.) a dále následují nižší úrovně. Musíme podotknout, že neexistuje nějaký řídicí centrální orgán internetu či státní orgán příslušné země, který by řídil registraci domén. Národní domény určité země spravuje národní NIC (Network Information Centre), v České republice je to CZ.NIC, z.s.p.o. (dále jen CZ.NIC). Mezi významné světové instituce patří zejm. Federal Networking Council (FNC), který zodpovídá za přidělování domén .gov, .mil a .edu, Internet Assigned Numbers Authority (IANA), zodpovědná za přidělování jmen na internetu, přičemž jí jsou podřízena oblastní centra (asijské ? APNIC, evropské ? RIPE a INTERNIC, který spravuje ostatní nadnárodní domény, tj. .com, .net, .org). Hlavní koordinační centrum internetu v Evropě tvoří organizace Reseaux IP Europeen-Network Coordination Center (RIPE-NCC) a má sídlo v Amsterdamu. Správa národních domén vrcholové úrovně byla delegována na správce v jednotlivých zemích.

Sdružení CZ.NIC jako jediný subjekt v České republice registruje doménová jména druhé úrovně pod doménovým jménem nejvyšší úrovně (tj. .cz). Nižší úrovně jsou spravovány již jednotlivými provozovateli. Doménové jméno druhé úrovně může být pod jedním doménovým jménem nejvyšší

úrovně zaregistrováno jen jednou, je však možné zaregistrovat pod různými doménovými jmény nejvyšší úrovně i shodná doménová jména druhé úrovně, např. eurotel.cz a eurotel.cc (viz níže).

Základním principem pro určení rozhodného právního řádu je princip teritoriality, což znamená, že rozhodným právem bude právo země, ve které k nekalosoutěžnímu jednání došlo. Lze předpokládat, že tímto místem bude země, v níž se internetový server nachází. Situace však není tak jednoduchá, jak by se na první pohled zdálo. Podle jména národní domény tedy poznáme, ve které zemi je jméno druhé domény zaregistrováno a ve které se s velkou pravděpodobností internetový server příslušného provozovatele nachází a tudíž který právní řád bude v tomto jednoduchém případě rozhodný. Samozřejmě provozovatel internetového serveru může pocházet z úplně jiného státu, než ve kterém byla doména druhé úrovně zaregistrována. Lze však tvrdit, že pokud si totiž někdo zaregistruje internetovou doménu u národního NIC, musí počítat s tím, že jeho veškeré chování bude posuzováno podle tohoto národního právního řádu. Ovšem tento princip by bylo možné použít pouze u tzv. jmen národních domén (viz výše), nikoli už u názvů generických domén, mezi něž patří zejména .com, .org, .net. Tato zmíněná jména generických domén nejvyšší úrovně, jak z jejich názvu vyplývá, se neváží ke konkrétní zemi. Systém přidělování a registrace doménových jmen druhé úrovně pod výše uvedenými třemi generickými doménovými jmény nejvyšší úrovně je celosvětově realizován prostřednictvím organizace InterNIC. InterNIC o sobě říká, že je koncepcí pro integrované síťové informační centrum (network information center), které bylo vyvinuto několika firmami ve spolupráci s vládou Spojených států. InterNIC však samotnou registraci neprovádí. Doménová jména končící .com, .org nebo .net mohou být registrována prostřednictvím mnoha firem z různých zemí (tzv. registrars - dále jen registrátor), které si navzájem konkurují. Seznam těchto registrátorů je k dispozici na internetových stránkách InterNIC a každý zájemce o registraci si může vybrat registrátora, u kterého si doménové jméno nechá zaregistrovat.

Často mezi různými (zejm. obchodními) subjekty dochází ke sporům, které se týkají registrace doménových jmen druhé úrovně pod generickými doménovými jmény .com, .org, nebo .net. V těchto sporech nelze aplikovat pravidlo místa původu, kde k nekalosoutěžnímu jednání došlo, jelikož registrátor, který zaregistroval jméno domény v rozporu s právy třetí strany, může pocházet úplně z jiného státu, než subjekt, který si nechal zaregistrovat jméno domény, které je v rozporu s právy někoho jiného. Takové počínání totiž může přivodit např. nebezpečí záměny dvou konkurujících si subjektů navzájem, protože jak bude ještě uvedeno níže, jméno domény bývá často spjato s obchodní firmou (ale i ochrannou známkou) právnických osob. Rozhodným právním řádem pro posouzení takového nekalosoutěžního jednání bude nejspíše právo země tímto jednáním postiženého subjektu. Důvodem pro toto tvrzení je ta skutečnost, že takto dotčená osoba (ať již právnická nebo fyzická) má k tomuto právnímu řádu nejbližší vztah a lze předpokládat, že její práva budou tímto právním řádem nejlépe chráněna. InterNIC se snaží poškozeným osobám pomoci aspoň tak, že informace (jméno a kontaktní údaje) o těch, kteří jsou odpovědní za doménová jména, jsou veřejně dostupná, aby mohlo dojít k urychlenému řešení technických problémů a umožnit tím prosazení ochrany spotřebitele, ochranných známek a ostatních práv. Každý registrátor učiní tyto informace dostupnými pro veřejnost na své síti (serveru).

Další články:

- [Praktický návod na úspěch žádosti o podmíněné propuštění od roku 2026](#)
- [Švarcsystém a podnikání v IT – nelegální práce](#)
- [Novinky z české a evropské regulace finančních institucí za měsíc duben 2026](#)
- [Smlouvy o vzájemném plnění v insolvenční – judikaturní závěry](#)
- [Aktuální úprava výpovědní doby dle zákoníku práce: komparace napříč Evropou](#)
- [JIRÍ HARNACH - VEŘEJNÉ ZAKÁZKY LIVE! - KVĚTEN 2026](#)
- [DEAL MONITOR](#)
- [Zaměstnanecké benefity dle ustanovení § 6 odst. 9 písm. d\) zákona o daních z příjmů v roce 2026](#)
- [Hodnocení demo prostředí v IT veřejných zakázkách: užitečný nástroj, nebo cesta k netransparentnosti?](#)
- [Smluvní autonomie vs. ochrana slabší strany v moderním kontraktačním právu](#)
- [Reklamace vad stavby](#)